

متن پرسش

سلام استاد: شماره ۹۰۱۲ سوالی بود که بنده کرده بودم ممنون از جوابتون اما علت نداشتن نشاط روحی را نگفتید. بنده با خواندن کتابهای شما و رفتن به حوزه خیلی شاد بودم و نشاط عجیبی داشتم اما چرا الان که میخوام به وظیفم عمل کنم این نشاط را ندارم؟ یه سوال دیگه: خاطره ای خوندم از امام خمینی (ره)، ایشان به دختر یا عروسشون گفته بودن من حاضرم تمام عباداتمو بدم در عوض اون صبری که مادر برای بچش میذاره. صبر مادر اگه اینقدر ارزش داشته باشه پس باید اثرشو در معنویت و سلوک انسان نشون بده. پس چرا زنی که با این اعمال به جایی رسیده باشه در عرفان نداریم؟ آیا میشه فقط با انجام این وظایف انسان با امام زمانش ارتباط برقرار کند؟ آیا تا کنون کسی فقط با انجام این وظایف به جایی رسیده؟ اگه ما به جایی در زمینه انس به خدا نمیرسیم مشکلمون کجاست؟ اگر این شبهه برای من روشن کنید تا عمر دارم دعاگویتان هستم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گاهی حالات معنوی محسوس نیست تنها موقعی که رفت انسان متوجه می‌شود در چه فضایی بوده و او نمی‌دانسته. هرکس به هر جایی رسید تنها با انجام وظیفه‌ی شرعی رسید ولی بی سر و صدا. خودش مسئله‌ی خودش را با خدا حل کرده، خداوند بنا به مصلحت خودش بعضی‌ها را آفتابی می‌کند و بقیه او را می‌شناسند. تلاش کنید در انجام وظیفه هرچه بیشتر خلوص در میان باشد و نه چیز دیگر تا تنها خدا را داشته باشید. موفق باشید